

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságci-
k

Osztályozás

389.2

Szerző Egy választó.

Cím Levél Podmaniczky Frigyes
bárhoz.

Hely

Idő "1902"

Forrás: Esti ujság.

Szer

Bp.

1902 11/20

Helyszám

Levél

Podmaniczky Frigyes báróhoz.

Kegyelmes uram!

Teljes tisztelettel kérem, hallgassa meg egy belvárosi polgár kérését. Azzal a bizalommal járulok Excellenciához, mely az érdemekben megőszült hazafit, a nemeslelkű emberbarátot, a szülővárosához ragaszkodó polgárt s a nagy befolyásu, vezérszerepre hivatott férfit illeti meg. Kinek is panaszkodhatnám helyesebben, mint Excellenciának, a kit a Belváros büszkén nevezhet a magáénak, nemcsak mert itt látta meg hetvenhat esztendővel ezelőtt a napvilágot, s itt tanulta kora ifjúságában szeretni a hazát, nemzetet és kulturáját, megérte a nagy árvizkor a városrész pusztulását és föltámadását, tehát minden kedves emléke hozzánk fűzi. De minket is Önhez csatol három egymásután következő választásnak megbízó levele, hogy Ön az, uram, a ki jogunkat, érdekeinket a törvényhozásban és a kormány előtt képviseli. Tíz éve annak, hogy Ön bírja a mandátumot, még sokkal több, hogy a városházán szerepelni látjuk és három évtizede építi immár Budapestet, mint a közmunkatanács alelnöke.

Bocsásson meg kegyelmes uram, ha most a közmunkatanács elnökéhez intézem szavamat. Okot és alkalmat szolgáltat erre ennek a tanácsnak legujabb határozata, hogy nem engedi meg a városi villamos vasutnak, hogy Baross-utcai vonalát az Egyetem-tértől a Zöldfa- és Zrinyi-utcán át a Dunáig kivezesse. Ekképpen ezt a szegény, a főváros újabb fejlődésével megnyomorított, kereskedésében, iparában és intézeteiben pusztuló Belvárost nem engedi villamos közlekedésnek megnyitni s a többi városrészekkel forgalmilag összekapcsolni. Tessék odahatni, hogy ez lehető legyen.

Nagyméltóságod bizonyynyal ismeri a Belváros állapotát. A szűk utcákat, régi házakat, a melyeket a modern igényeknek megfelelőleg átalakítani sem lehet, de a melyek a legnagyobb adót fizetik, üres lakásokban bővelkednek s a lakásbérek leszállanak. Méltóztatik tudni, hogy a király háza körül épült fejedelmi paloták bolthelyiségeit alig lehetett kiadni s még most is sok kiadó. A város kellő közepén, száz lépésnyire a központi városházától, a Rostély-utcában egész sor földszintes ház éktelenkedik. Mi szükség van rá, hogy ezek is maradjanak? Járt már

Excellenciád a Bástya-utca aszfaltján? Üres telkek és földszintes házak falkerítése rutitja a Zöldfa-utcát. A Váci-utcának elkeresztelt Lipót-utca olyan, mintha régi német külvárosi utca volna. *százszentendős*

egyemeletes házai, a mikor épültek, akkor sem voltak szépek. Vármegyeház-utca, Magyar-utca, Képiró-utca, Királyi Pál-utca, Szerb-utca, Molnár-utca és még sok mellékutca nem emelkedett háromemeletesre, hanem szegyenkezve elsüllyed a földszintről a föld alá. Egész Európában ehhez hasonló belsőváros sehol sincs, hogy a királyi ház és a főurak palotái mellett valóságos viskók tömege zsugorodik. És milyen rendetlenek ezek az utcák! Görbe vonalakban kigyóznak; egyik ház kiáll, a másik hátraesik. Hogy nézheti ezt el Excellenciád?

A szabadelvű kormányok és az a párt, a melynek Nagyméltóságod az elnöke, bőkezűen gondoskodott Budapest fölvirágzásáról. Középületeket épített, királyi várkastélyt, országházat, minisztériumokat, iskolákat, pályaudvarokat, rakodópartokat, hidakat stb. stb. Egy hidat, a mely most épül, kapott a Belváros is. De jaj, hogy ennek oktalán elhe-

lyezéséért történt az az elhibázott szabályozás, a melynek a városi mérnöki hivatal s a közgyűlés az oka. E rombolásból sok baj származott s még több költség is lesz, haszon kevés. Mert a harmincéves adómentesség csak annak a rövid vonalnak adatott meg s a tíz ujjamon elszámálhatnám a belvárosi polgárokat, a kik ezt a kedvezményt élvezték. Köszönjük ezt Wekerlének, az Országos Kaszinó elnökének.

A többi városrészek mind sokkal több adókedvezményt kaptak a törvényhozástól. Az Andrássy-ut, az összes körutak, a budai part, mind ennek köszönhetik modern világvárosi fejlődésüket. Csak a hamupöke Belváros maradt szerénységében piszkos és elhagyatott.

Mindenki azon panaszkodik, hogy nincs építés, az ipar pang s a munkások éheznek. Kegyelmes képviselő urunk, legyen a szegényeknek jótévője s a holtáig hű Belvárosnak nemes pártfogója. Minden jobbra fordul, hahogy kieszközli a kormánynál és a szabadelvűpártnál a Belváros részére a harmincéves adómentességet. Nincs más mód itt segíteni az állapotokon. És ez egy szavába kerül Nagyméltóságodnak. Irdemeinek koszorújába fűzze, kérem, még ezt a babérlevelet s a Belváros közepén az új teret Excellenciád ércszobra fogja ékesíteni.

Egy választó.